

Mappe 95
Eksp. 10
Ans. 1941
D.V. Ph.
Jfr.

GIV AKT!

Nye nord på norsksinnede menn.

Det er 4 november 1941. Et nytt sorgens budskap sendes ut til det norske folk. Seks arbeidere - bygningsarbeiderne Karl Engen og Sverre Rødås, mekanikark Ernst Hækkelstrand, arbeider Bjarne Langseth, grubearbeider Johan Olsen og fyrbøter Sverre Helmersen er dømt til døden av tyskerne for å ha "begunstiget fienden", og er skutt.

Seks norsksinnede menn er ikke mere, og foreldre, søsken, hustru og barn venter forgjeves på sine kjære. Det er sorg i hjemmene og gråt i hjertene. Dog skal de vite at hele det norske folk føler med den. Deres navne er ikke utslettet. De vil leve i Norges historie som nenn der har gitt sitt liv for landet.

Men hvad tror så disse tyske og norskfødte nazister å opnå ved slike nord! Vi kan ihvertfall forvisse dem om at det de opnår er at våre hjerter fylles ned støre hat og forakt, at viljen til motstand våkser og at det vil manøvres oss til stadig større beslutsomhet i vår kamp for å vinne land og rike tilbake. Vi vet at det skal skje - og da!

Da tyskerne kom til Norge 9. april ifjor, sendte de ut en erklæring om at de kom for å beskytte landet, og at de tyske tropper skulle trekkes tilbake når krigen var slutt. De erklærte at de ikke skulle blande seg inn i landets indre anliggender. Naturligvis varte det ikke lenge før folk begynte å forstå at disse erklæringer ikke var noe å stole på. Tyskerne øvet snart et sterkt trykk på våre myndigheter, blandet seg inn i den sivile administrasjon, oppløste de politiske partier og innsatte sine egne lakeier som såkalte konstituerte statsråder til å administrere under Terbovens ledelse.

Nå har Reichskommisar tatt skrittet fullt ut. Han erklærte i sin tale lørdag den 4. oktober at Tyskland vil sikre seg herredømme over Norge "for alle tider", og det var to veier til å nå dette mål: Enten tysk suverenitet, eller folket må tilkjempe seg den livsanskuelse og holdning som NS representerer. Dette vil jo i virkeligheten si at begge veier fører til samme resultat for det norske folk. I begge tilfeller vil vi få en tysk vasalstat, og det vil nærmest være en snaksak om en skal foretrekke rent tysk styre eller et tysk regiment gjennom NS. I begge tilfeller har vi mistet vår frihet og er underkastet diktat fra Berlin.

Denne skamløse erklæring fra Terboven gjør det om mulig enda klarere enn før, hvilke oppgaver det norske folk har å arbeide for. Erklæringen gjør det klart at vi ikke vil vinne vår frihet tilbake dersom Tyskland seirer. Videre er det blitt helt klart at enhver styrkelse av NS betyr en trussel mot norsk selvstendighet. Endelig er det blitt tindrende klart at de som slutter seg til NS, deltar i et landsforrederisk arbeide

En kan gå ut fra at det i tiden framover vil bli prøvet nye midler for å tvinge folk inn i NS. Det må ses så tydelig som råd er: Vi må heretter innta det samme standpunkt overfor disse trusler som vi har gjort hittil. Ingen norsk kvinne eller mann inn i NS - ingen nordmann tilslags!

Ellers er det jo å merke seg at vi etter undtagelsestilstanden er kommet inn i en helt ny situasjon. Før 10. sept. levde enda organisasjonene. Fagbevegelsen eksisterer ikke mere. Dets tillidsmenn er dømt, noen til døden, andre til langvarige tukthusstraffer og enda flere sitter som sikringsfanger på Grini. Det samme gjelder andre organisasjoner og dets medlemmer. Det gjelder dem som arbeider i Universitetet, i skolene, det gjelder funksjonærer og tjenestemenn av alle slag. Hver enkelt kvinne og mann må nu erstatte organisasjonene, ta mot prosjet og truslene på samme måten som organisasjonene har gjort før. De må si NEI til NS-kavlene om innmeldelse eller arbeide i partiets tjeneste, som vil bety undergang for Norge.

Etter at de tyske myndigheter ned tilslutning av NS har opptrådt med slik brutalitet, kan det ikke være tale om å gi etter på noe punkt. Våre beste menn sitter i fengsel og konsentrasjonsleir. Det er en selvfølge at vi fortsetter arbeidet der de slapp, på samme måten, i trofast arbeid for å vinne

FRIHET FOR LAND OG FOLK.

Tale-Gulbrand og Gjössingskrönene.

På den såkalte hirdnönstring i Oslo 2.nov. uttalte Gulbrand Lunde at det der ned at tyskerne tar maten i Norge var bare gjössingskröner! Hva sier han så om denne:

Oppslag på børsen mandag 13.oktober:

Ukens engrossalg av egg 1746 snes.

Ukens salg til tyskerne 1746 snes.

Kanske Tale-Gulbrand kan regne ut hvor mange egg den norske befolkning fikk! Eller han kunne undersøke om ikke nedennevnte tall er riktige: I tiden fra 12.mai til 27.sept. er det utført 296 050-kg. smör og 853 875-kg. ost til Tyskland.

N A T over Norge.

Dagspressen oversvømnes for tiden av artikler utsendt av det beryktede løgnbyrå N.A.T. Noe mer betegnende kunne vel NS neppe finne for sin spesielle propagandasentral. Det grå natteppe skal trekkes over hele landet. Men det vil aldri lykkes likevel. De fleste folk leser nemlig ikke aviser lenger, og de som føler at de tross alt må "fölge med", er for de aller flestes vedkommende klar over at der har løgnen sitt sete.

Sarpsborg-journalisten Karsten Werner

som nå er såkalt "faglig" medarbeider i "Fritt Folk", har vært ute med en artikkel hvor han "påviser" at "arbeiderne har begynt marsjen inn i NS", og nevner da noen, etter hans opfatning, i sin tid frentredende tillitsmann for arbeiderne i Sarpsborg som var blitt aktive NS-medlemmer. Naturligvis er han forsiktig nok til ikke å nevne navn. Nå er imidlertid forholdene der som andre steder med hensyn til nazigjengen og sympatiserende så vidt gjennensiktige, at det ingen vanskelighet er å finne fram til nevnte personer. Det viser seg da at disse var NS-medlemmer lenge før Karsten Werner, idet de var blandt overløperne i den tiden da Kar-Wer skrev sin artikkel om renegatene og overløperne, disse urenslige fyrene, som når det først røinet på, var ferdig til å selge sin sjel og sin liwanskuelse for pur opportunisme. Det måtte vel være med en triunferende glede disse personer hilste på sin nye kamerat, selv om Kar-Wers forakt for kronologisk orden måtte gjøre den litt forunderlig stent. Men de tröstet seg vel ned at i krig og forrederi-spillet er allting tilladt!

En hundehistorie. ~~Kameleonen~~ (Tilegnet overløperne)

Min bestefar fortalte meg historien. Han var dengang småbruker og bodde i en liten utbygd, hvor det var svært glissent i bebyggelsen. Naturligvis hadde han hund. Do hadde to forresten, en gårdshund og en jakthund. En dag ble det en uventet forökelse av hundebestenden, idet en frenling kom og slo seg ned - for godt. Det var en på mange måter merkelig hund. Pelsen var grå med noen rødstriper i, men når vindon tok tak i den så hårene reiste seg ende tilværs, kom en mer brunlig farve tilsyns. Det ble således været som kom til å bestemme hundens farve, og den kom derfor naturlig nok til å hete "kameleonen". Også ellers viste den merkelige egenskaper, til hund å være. Røsten var spe og sprukken, slikke vilde den gjøre på alle den kom i berøring ned, og forøvrig opptrådte den så yngelig at de fleste måtte synes synd på den. Mørkredd var den også. Saledes dugde den hverken til gårds- eller jakthund. Men som kjøkkenhund kunne den være ualmindelig flink. Med en kurv i munnen travet den alene til landhandleren, og kom alltid tilbake med varene i god behold. Eller den kunne nyttet som barnepike, det vil si -- den kunne være flink til å leke med barna. Men kom det en fremmed til gårds som snakket hardt til den, så tok den tilbens det fortteste den hadde lært.

Så hendte det en dag, eller natt forresten, at ulvene kom. Begge de hjemmehørende hunder ble stygt forrevne i sitt forsök på å værge buskapen, men Kameleonen så man ikke noe til. Om sider fant man den på et lite trev i fjøset. Stolt satt den der og skulle tilsynelatende passe buskapen - den også. Naturligvis hadde den ikke fått en skramme. Men ulvene kom igjen i stadig større flokker. Og en dag forsvant Kameleonen. Den var ikke å finne noe sted, og man trodde en tid at den hadde stukket tilskogs i bare redsel, og der blitt revet ihjel av ulvene. Imidlertid fortsatte ulvene å herje. Og de ble mer og mer dristige for hver dag. De fant fram gjennom sprekker og huller som ingen før

hadde vist noe om. Og en dag fikk man forklaringen. De ble anført av Kameleonen. Tiden som fulgte ble en stadig kamp mellom en håndfull faste beslutsomme mennesker og store flokker av griske blodtörstige rovdyr. Om sider måtte dog rovdyra gi tapt, og de forsvant fra omegnen. Men Kameleonen flakket vilelös omkring, inntil skjebnen om sider innhentet den. Den ble en dag funnet død og opprevet av hundebitt. Blod og trvler på de to hjemmehørende hunder fortalte at det var de to som hadde utført eksekusjonen.

Idrettsfronten.

Det hevdes som bekjent kraftig av den nazistiske idrettsledelse i Norge at "idrettsfronten" er brutt og at idrettslivet praktisk talt er normalt osv. Det kan da ha sin interesse å se på et brev som er gått ut fra Reichborn-Kjenneruds kontor:

Til Lagførerne.

ad:samtakspartnere i N.M. i fotball 1941.

Norsk idrett kjemper idag med store vanskeligheter, ikke økonomiske som tidligere, men mot en mur av fordormer og uvilje. Idretten blir idag sabotert og de som likevel evner å se idrettslig på situasjonen og følgelig driver sin idrett som før, er utsatt for et nasalsk press. Nue av det nest forsmadelige den positive idrettsungdommen idag er utsatt for er å konkurrere for tomme tribuner. De blir idag på ingen måte inspirert i sin idrettslyst.

På Norges Idrettsforbunds vegne ber jeg alle lagførerne rette en henstilling til alle NS-medlemmer om å slutte opp om de avsluttende kamper i N.M. i fotball, nemlig de to semifinaler den 12.ds. og finalen den 19.ds. i Oslo.

La ikke vår utmerkede idrettsungdom kjempe for tomme tribuner.

Heil og sæl.

Oslo den 4. oktober 1941.

Norges Idrettsforbund (fotballavd.)

Resberg (sign.)

Men det viste seg allikevel å være nyttelöst. For overhodet å få noen tilskuere til finalen, ble tusen tyskere utkoramandert som tilskuere.

Følgende stermetall ble oppnåd

på ekstraordinære generalforsamlinger i Fr.stad-idrettslagene, sammenkalt etter anmodning av Norges Idrettsforbund:

Fr.stad Fotballklubb	77	st. mot og ♀ for nyordning.
Fr.stad Skiklubb	51	" " " 0 " "
Fr.stad Roklubb	50	" " " 0 " "
Gresvik Idrettsforening	46	" " " 0 " "
Fr.stad Turnforening	41	" " " 0 " "
Kongsten Idrettsforening	38	" " " 0 " "
Kråkerøy Idrettslag	35	" " " 0 " "
Fr.stad Tennisklubb	31	" " " 0 " "
St.Crix Idrettsforening	22	" " " 0 " "
tils.	391	0

Lisleby Fotballklubb hadde også sammenkalt til slik generalforsamling, men ingen møtte!

Forflytning.

Rektor Nerdrum, Fredrikstad, er forflyttet til Horten og Hortens rektor er forflyttet til Fredrikstad. Sistnevnte ble vistnok avskjediget i sommer uten påviselig grunn, og skal nu uretten gjøres godt igjen på denne måten.

Gestapo stengte mandag Fredrikstad Middelskole (ikke gymnasium) på ubestemt tid på grunn av elevenes demonstrasjon for den populære og avholdte rektors forflytning.

Teaterforeningen

i Sarpsborg er opløst, hvoretter 3 nazister er utpekt til å "ta seg av saken".

N.S. underslår tilhørere.

Nazistenes propagandametoder kan ofte virke noe merkelige på alminnelige mennesker. Forleden dukket de opp på Jens Book Jensens forestilling i Skien og tvang publikum til å høre på et over 2 timer foredrag av kst. Rismæs.

Noe av det samme skjedde nylig i Sarpsborg. For å bøte på folks manglende interesse for tyske filmer ble to nazifilmer tvangskjört for et publikum som hadde innfunnet seg for å se på et svensk stykke. Mer av denslags "propaganda" vil nok få kinostreiken fullstendig effektiv. Folkepsykologer er ihvertfall nazistene ikke.

Torgny Segerstedt,

"Göteborgs Handels och Sjöfartstidning" s redaktör fylte lördag den 1ste november 65 år. Han inntar i Norske hjerter, hdersplassen blandt de svenska redaktörer som i denne tid arbeider for Norges sak. Uforferdet og frimodig har han ved en hver anledning talt vår sak i sin avis.

Statsminister Nygårdsvold har sendt ham følgende telegram på regjeringens vegne.

Herr Torgny Segerstedt.

På vegne av den norske regjering sender jeg Dem mine beste lykkeönskninger på 65 årsdagen.

Johan Nygårdsvold.

Humor.

På et propagandamøte som nazistene holdt på Jongstorvet i Oslo forsøkte de også å tegne nye nedlenner. En fyr som gjerne vilde "se på stasen" fikk således besök av disse hververne, som sa: De vil sikkert bli medlem av Nasjonal Samling. Vi kan se på Dere at De sympatiserer og tilhører oss. Hvortil fyren svarte: N-e-i, jeg har sett sånn litt rar ut i all tid, jeg:

Det er fare for at tyskerne nå også vil ta kaninene fra oss. De har så lange ører at de er redd for at de skal begynne å lytte på England!

Det fortelles at en kapellan et sted på østlandet en dag sa til sognepresten:

Jeg undres på om det er riktig at oss å hate tyskerne. Det står jo i skriften at du skal elske dine fiender! Hvortil sognepresten svarte: jo, men det står også at du skal forsake djevelen og alt hans vesen!

Svensk röst.

I en av de skikkelige orienterte svenska avisene leser vi følgende artikkel: Den fjärde fanan:

"Vid invigningen av L.O. (landsorganisasjonens) kongress den 6. sept. förekom et vackert och gripande inslag. De nordiska länderna företrädes av fanor och talare. Först talade statsminister Hänsson, flankerad av Sveriges fana, och efteråt sjöngs unionsong Du gamla, du fria. Så talade en dansk vid dansk fana och följd av Der er et yndigt land. Därefter bars Norges fana in ej följd av talare. -

Terbovens och Quislings Norge hade inte tillåtit någon representasjon.

Då utbröt i stället långvarige oppläder för broderfolkets storma fana, och spontant togs ja vi elsker upp, sjöngs av stående kongress, med gripen andakt, och följdes åter igjen av stormande applåder.

I en oförglömlig stund hyllade Sveriges arbetares rikskongress broderlandet Norge, dess arbetare och hele dess folk. Och det skedde ned en hjärtelighet, som tolkade vad Sveriges arbetare känner för sitt närmaste broderfolk, både för att det är det närmaste, vårt tvillingfolk, men också därfor at det sedan 1940 har ledningen i Nordens kamp, är den nordiske andans renaste uttryck. Sveriges arbetare känner en oerhörd kärlek til och beundran för det tapra norske folket i dess kamp, hoppas att kunna likna det i mot och trots och offerstyrka, och drömmer om att en gång få göra den naturlige insats til broderiolkets hjälp, som vi är ledsna att hittils ej kunnat få göra."

Til våre lesere.

Kast ikke avisen fra Dem. Send den videre og tilintetgjør den når flest mulig gode nordmenn har lest den. Pass opp for provokatører. Arbeid i stilhet. Vær forsiktig med hvad du skriver i brev og ned hvad du sier i telefon. Spør ikke om hvem som gjør arbeidet. Prøv aldri på å gjette hvem det er, og fortell aldri hvem opplysningene kommer fra.